

Γιώργου Η. Παπαηλιού
Δικηγόρου-Διδάκτορα Νομικής

«Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία», σήμερα

Ο εορτασμός της επετείου του Πολυτεχνείου συνιστά υπόμνηση του κορυφαίου γεγονότος της πάλης της ελληνικής νεολαίας κατά της δικτατορίας της 21.4.1967.

Έκτοτε έχουν περάσει 39 χρόνια. Μεσολάβησαν πολλά, το πραξικόπημα της χούντας κατά του Μακαρίου και η τουρκική εισβολή στην Κύπρο, η μεταπολίτευση, η ένταξη της χώρας στην (τότε) ε.ο.κ., η ανάληψη της διακυβέρνησης του τόπου από το πα.σο.κ., η ένταξη της χώρας στη ζώνη του ευρώ, οι ολυμπιακοί αγώνες, η επίπλαστη ευημερία, η, μέχρι το 2012, θεωρούμενη αυτονόητη εναλλαγή των δύο πάλαι ποτέ μεγάλων κομμάτων στη διακυβέρνηση (του τόπου) και τέλος η υπαγωγή της χώρας υπό τον έλεγχο των δανειστών, της Ε.Ε., της ΕΚΤ και του Δ.Ν.Τ., μέσω των «μνημονίων» και των δανειακών συμβάσεων της νεοφιλελεύθερης βαρβαρότητας.

Οι πολιτικές των «μνημονίων» έχουν οδηγήσει

την οικονομία σε παρατεταμένη ύφεση και ιλιγγιώδεις ρυθμούς ανεργίας,

την κοινωνία σε εξαθλίωση αλλά και εξ αυτού του λόγου σε ριζοσπαστική υπερδιέγερση, αφού οι ασκούμενες πολιτικές εξουθενώνουν τα λαϊκά, μεσαία και κατώτερα, στρώματα, τον κόσμο της εργασίας, της μικρομεσαίας δημιουργίας, του πολιτισμού και τη νεολαία

το πολιτικό σύστημα σε πλήρη απορρύθμιση, τα δύο πρώην μεγάλα κόμματα τη ν.δ., κυβέρνηση μεν αλλά σε κατάσταση ιστορικά χαμηλού και σταθερά πτωτική πορεία και το πα.σο.κ. σε πλήρη απαξίωση. Και βέβαια την ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ, του κόμματος της ριζοσπαστικής αριστεράς, στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Σ' αυτό το πλαίσιο, το μήνυμα που η 17 Νοέμβρη 1973 εκπέμπει, συνοψιζόμενο στο σύνθημα της εποχής «Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία», αποκτά άλλη διάσταση. Ε ν ώ μέχρι πρόσφατα τα προτάγματα που συμπυκνώνονται σ' αυτό, εθνική ανεξαρτησία, δημοκρατία, κοινωνική ευημερία-κοινωνικό κράτος και δημοκρατική παιδεία αποτελούσαν το πλαίσιο λειτουργίας του Συντάγματος υπό την τυπική έννοια του όρου και χρειάζονταν εμπλουτισμό με κρίσιμα στοιχεία προκειμένου να αποκτήσουν ουσιαστικό περιεχόμενο, σ ή μ ε ρ α, υπό συνθήκες «μνημονίων» αυτά τα προτάγματα και το Σύνταγμα της χώρας έχουν καταρρακωθεί πλήρως.

Η εθνική ανεξαρτησία, ο εθνικός πλούτος, η δημόσια περιουσία υποθηκεύονται και εκχωρούνται στους δανειστές

Η δημοκρατία πλήττεται τ ό σ ο από τον ασκούμενο στα κρατικά μ.μ.ε. έλεγχο και την επιτελούμενη, μέσω των μεγάλων συστημικών μ.μ.ε., πλύση εγκεφάλου στους πολίτες, ό σ ο και από τους μηχανισμούς καταστολής και τους «γνωστούς-άγνωστους» παρακρατικούς μηχανισμούς, εκ των οποίων κάποιοι έχουν αποκτήσει και κοινοβουλευτική έκφραση.

Το κοινωνικό κράτος, έστω ατελές και στοιχειώδες, καταρρέει υπό τα πλήγματα κατάργησης δικαιωμάτων και κατακτήσεων. Η εξαθλίωση όλο και περισσότερων κοινωνικών στρωμάτων είναι παρούσα. Το «μνημόνιο III» εφαρμοζόμενο θα ακυρώσει και τους τελευταίους θύλακες κοινωνικής προστασίας και συλλογικής αυτορρύθμισης που αποτελούσαν τα τελευταία θεσμικά αναχώματα στη νεοφιλελεύθερη βαρβαρότητα.

Η δημόσια δωρεάν παιδεία τείνει να καταστεί είδος εν ανεπαρκεία για τα λαϊκά στρώματα και την ελληνική περιφέρεια, με την υποχρηματοδότηση, την επιχειρούμενη εμπλοκή ισχυρών συμφερόντων, τη συνειδητή απαξίωση των υποδομών και του ανθρώπινου δυναμικού.

Όλα αυτά επιβάλλουν την ανάκτηση της ισχύος του αξιακού φορτίου του μηνύματος του Πολυτεχνείου «Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία». Αυτό μπορεί να συμβεί με την α ν α τ ρ ο π ή των μνημονιακών πολιτικών που εφαρμόζονται υπό την εποπτεία των ξένων δανειστών και την πρόθυμη σύμπραξη του εγχώριου διαπλεκόμενου συστήματος του χρηματοπιστωτικού τομέα, των κυρίαρχων μέσων μαζικής ενημέρωσης και της «μνημονιακής» πολιτικής συμμαχίας και την ε φ α ρ μ ο γ ή ενός σχεδίου για την ανασυγκρότηση της οικονομίας με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης, την εκ βάθρων ανασύνταξη του πολιτικού συστήματος, την αποκατάσταση της α ξ ι ο π ρ έ π ε ι α ς της χώρας και των πολιτών.

Συμπερασματικά, το μήνυμα της εφετεινής επετείου του Πολυτεχνείου, επικαιροποιημένο, μπορεί και πρέπει να αποτελέσει βατήρα και επιταχυντή αντίστασης, ανατροπής και αναγέννησης.

